

2023-05-17

2019/2015
Svk ~~2016/0387~~

REVIDERAT UNDERLAG TILL
ÄRENDE 2018-101795

Uppdaterat underlag i ärende nr. 2018-101795, ansökan om förlängning av koncession för ledningen Horred-Breared

1. Bakgrund

Sträckan Horred- Breared ingår i en äldre koncession som avser sträckan från Stenkullen till Sege. Svenska kraftnät ansökte 1998 om förlängd koncession för hela sträckan i 40 år. Enligt 2 kap. 14 § tredje stycket ellagen gäller den äldre koncessionen till dess att ansökan har prövats slutligt.

Den 1 juni 2013 infördes nya regler i ellagen som innebar att äldre nätkoncessioner, med några undantag, automatiskt övergick från att vara tidsbegränsade till att bli tillsvidarekoncessioner. Om en ansökan om förlängd koncession i 40 år, som i detta fall, hade lämnats in före den 1 juni 2013 ska den ansökan dock prövas i sak, om nätkoncessionshavaren begärt det. Svenska kraftnät har begärt att Energimarknadsinspektionen (Ei) ska pröva den aktuella ansökan och att koncessionen ska gälla tills vidare.

Handläggningen av den ursprungliga ansökan delades 2018 upp i flera ärenden avseende delsträckor enligt följande. Status för ärendet inom parentes.

- > Stenkullen – Strömman – Horred (Svk har, 2023.03.07, bemött inkomna synpunkter från Ei:s remissrunda)
- > Horred - Breared
- > Breared – Söderåsen (Beslut fattat 22.09.08, överklagat)
- > Söderåsen – Barsebäck (Beslut fattat 21.10.11)
- > Barsebäck – Sege (Beslut fattat 21.03.05)

Ledningen Stenkullen – Sege har uppnått sin livslängd och behöver förnyas. Detta har utvecklats i Miljökonsekvensbeskrivningen (MKB), avsnitt 1.2 (se bilaga 1). Svenska kraftnät kommer att förnya ledningen i etapper som motsvarar delsträckorna enligt ovan med sträckan mellan Horred i Marks kommun och Breared i Halmstads kommun som den femte etappen. Utgångspunkten för

förnyelsen är att den sker inom befintlig koncession och att den nya ledningen uppförs i samma sträckning som den befintliga ledningen som ska rivas.

Ledningen mellan stationerna Horred och Breared (FL14 S3-4) är ca 70 km lång och togs i drift 1954. Ledningen är en av två 400 kV-ledningar som passerar västkusten i nord-sydlig riktning och överlappar ett mycket svagt 130 kV-nät i området. På några kortare sträckor är ledningen sambyggd med transmissionsnätsledningen FL12 S1-2 (Horred-Häradsbo) och FL12 S3-4 (Häradsbo-Söderåsen).

Förnyelsen av ledningen Horred – Breared innebär både en ökning av kapacitet och en förstärkning av transmissionsnätet på västkusten. För att minska sannolikheten att ett fel slår ut båda ledningarna finns idag krav på att ledningen ej längre får vara sambyggd med andra ledningar.

Parallellt med arbetet med förlängningsärendet har ett arbete skett med projektets utredningar av alternativ sträckning för ledningen. Ett antal korridorer har utretts i projektet utifrån givna direktiv, t.ex. särbyggnad av ledningarna, för att hitta den bäst lämpade lösningen för ledningens sträckning.

För att minimera intrång på orörd mark har projektet efter utredningar kommit fram till att den bäst lämpade lösningen för ledningens sträckning är att ledningen förnyas och byggs om i befintlig ledningsgata vilket medför att ledningen kan förnyas inom befintlig sträckning och koncession. På vissa ställen kan ledningsgata/skogsgata behöva breddas något och ledningsrätten kommer att omprövas

För att aktuell ledning ska kunna förnyas inom befintlig koncession behöver en kort sträcka av den parallella ledningen FL12 S1-2 flyttas något västerut vid Gunnarsjö 1:6. Genom att flytta FL12 S1-2 ca 20 meter västerut vid passagen mellan Gunnarsjöbäck 1:5 och Gunnarsjöbäck 1:6 kan ledningarna särbyggas utan att någon fastighet får för högt magnetfält och därmed behöver erbjudande om förvärv inte lämnas. Flytt av FL12 S1-2 sker inom befintlig koncession och innebär att 2 nya kompaktstolpar behöver byggas (Figur 1). Användandet av kompaktstolpar görs för att minska magnetfältet vid de båda fastigheterna. Detta är avstämt med de två berörda fastighetsägarna som båda är positiva till förslaget.

Figur 1. Kartbild över FL12 S1-2 som flyttas västerut vid passagen mellan Gunnarsjöback 1:5 och Gunnarsjöback 1:6.

Svenska kraftnät har uppdaterat MKBn, kap 7.3.1, och bilaga 3.3 till MKBn angående magnetfält och förtydligar i denna komplettering hur Svenska kraftnät ser på frågeställningarna ovan. Det bör noteras att den nu uppdaterade bilaga 3.3 är avsedd att ersätta tidigare bilaga som är inaktuell. Ärendet kompletteras även med husspecifika kartbilagor. Vid den fortsatta handläggningen är det således de senast inskickade bilagorna som är relevanta.

Strax norr om station Breared så kommer projektet att behöva flytta på en 130 kV-ledning som tillhör E.ON. Denna flytt innebär att E.ON kommer att ansöka om ändring av befintlig nätkoncession för linje enligt 2 kap 27 § ellagen (1997:857) för kraftledning mellan Sälleberget och station Breared i Hylte och Halmstads kommuner, Hallands län, på initiativ av Svenska kraftnät i samband med att Svenska kraftnät skickar in denna komplettering i ansökan om förlängning av koncession för ledningen Horred-Breared.

2. Ansökans innehåll

Ansökan avser förlängd giltighetstid i tidigare koncessionsgiven sträckning mellan Horred och Breared. Svenska kraftnät vill förtydliga att den numera planerade förnyelsen av ledningen inte innebär någon förändring av sträckning eller

utformning. Svenska kraftnät gör bedömningen att de justeringar som förnyelsen av ledningen innebär och som beskrivits i inskickade kompletteringar (inklusive denna) ryms inom den befintliga koncession som ska förlängas och bekräftar att tidigare ansökan om förlängning gäller.

3. Rättsliga utgångspunkter för Ei:s prövning

3.1. Vad som ska prövas i ärende om förlängning inlett före 1 januari 1999

3.1.1. Förutsättningar för koncession

Ellagen (1997:857) trädde ikraft den 1 januari 1998. De grundläggande kraven för linjekoncession i 2 kap. 6–7 §§ och 8 § första stycket ellagen är alltså oförändrade.

I dess ursprungliga lydelse angav 2 kap. 8 § andra stycket ellagen att lagen (1987:12) om hushållning med naturresurser m.m. (naturresurslagen) ska tillämpas vid prövning av frågor om meddelande av nätkoncession för linje. Naturresurslagen upphävdes den 1 januari 1999 genom införande av miljöbalken (2 § trettonde punkten lagen [1998:811] om införande av miljöbalken). I samband med införande av miljöbalken upphävdes även 2 kap. 8 § andra stycket ellagen. Istället infördes den idag gällande bestämmelsen i 2 kap. 8 a § ellagen som anger att 2–4 kap. och 5 kap. 3–5 och 18 §§ miljöbalken ska tillämpas i ett ärende om koncession och att en specifik miljöbedömning enligt 6 kap. miljöbalken ska göras. Av övergångsbestämmelserna till ändringarna i ellagen med anledning av införande av miljöbalken m.m. (SFS 1998:854) framgår dock att ett ärende om prövning av nätkoncession ska handläggas och bedömas enligt äldre bestämmelser, om ärendet har inletts före den 1 januari 1999.

Detta betyder att förutsättningar för koncession i det aktuella ärendet är

- att anläggningen är lämplig från allmän synpunkt (2 kap. 6 § ellagen)
- att ledningens avsedda spänning inte överstiger högsta tillåtna spänning för de områden med nätkoncession som berörs av ledningen (2 kap. 7 § ellagen)
- att ledningen inte strider mot en detaljplan eller områdesbestämmelser (eller endast avser mindre avvikelser, 2 kap. 8 § första stycket ellagen)
- att anläggningen är förenlig med 2 – 3 kap. naturresurslagen och
- att nätinnehavaren är lämplig att utöva nätverksamhet från allmän synpunkt (2 kap. 10 § ellagen)

Är ovan förutsättningar uppfyllda ska alltså koncession ges. Enligt 2 kap. 11 § ellagen i dess lydelse före den 1 januari 1999 ska en sådan koncession förenas med de villkor som behövs för att skydda allmänna intressen och enskild rätt och med

de villkor för anläggningens utförande och nyttjande som behövs av säkerhetsskäl eller som av annat skäl behövs från allmän synpunkt.

3.1.2. Anläggningens lämplighet ur allmän synpunkt

Enligt förarbetena är det främsta syftet med bestämmelsen om anläggningens lämplighet från allmän synpunkt att hindra att samhällsekonomiskt onödiga anläggningar byggs, det vill säga att hindra att nya anläggningar byggs där tillräcklig överföringskapacitet redan finns, eller att ledningar dras fram på ett sätt som orsakar onödigt stort intrång till skada för tredje man (prop. 1993/94:162 s. 62 och 146 f.).

När det gäller den aktuella ledningens lämplighet från allmän synpunkt framgår det av MKBn att ledningen är av stor betydelse för samhället, främst för Västkusten och Malmöregionen och för förbindelsen mellan Sverige och kontinenten. Att ledningen behövs och inte är samhällsekonomiskt onödig får därmed anses klarlagt. Som framgår av alternativredovisningen i MKBn skulle en annan lokalisering av ledningen inte innebära mindre intrång och skada för tredje man än vad som blir fallet om befintlig ledningssträckning används även fortsättningsvis. Svenska kraftnät anser därför att det även är visat att ledningen är lämplig på så sätt att den inte orsakar onödigt stort intrång till skada för tredje man. Konsekvenserna av att även fortsättningsvis bibehålla den aktuella ledningen i befintlig sträckning framgår av MKBn. I huvudsak medför detta inget nytt intrång. Vid ombyggnationen kan intrånget förändras något på vissa platser. Detta beror främst på att nya stolpar inte kan placeras på exakt samma plats som befintliga då de nya fundamenten behöver anläggas innan befintlig ledning rivs. Förändringar av stolpplaceringar planeras så att det (i den mån det är möjligt) leder till minskat eller likvärdigt intrång.

3.1.3. Naturresurslagen (hushållningsbestämmelserna)

Prövningen enligt naturresurslagen syftar till att säkerställa att den aktuella markanvändningen är förenlig med en långsiktigt god hushållning (1 kap. 1 § naturresurslagen). Mark- och vattenområden ska användas för det eller de ändamål för vilka områdena är mest lämpade med hänsyn till beskaffenhet, läge och föreliggande behov. Företråde ska ges sådan användning som medför en från allmän synpunkt god hushållning (2 kap. 1 § naturresurslagen). I 2 kap. naturresurslagen redovisas de grundläggande hushållningsbestämmelserna.

Av betydelse i det aktuella ärendet är att bestämmelserna i naturresurslagen inte var avsedda att tillämpas på pågående markanvändning (prop. 1985/86:3 s. 14)¹.

¹ Som framgår av prop. 2005/06:182 sidan 125 gjordes inte heller någon ändring i detta avseende vid miljöbalkens tillkomst. Det ansågs följa av bestämmelsen om hushållningsreglernas tillämpning att det skall vara fråga om ändrad mark- eller vattenområdesanvändning. Ett förtydligande att hushållningsbestämmelserna inte är tillämpliga på pågående markanvändning infördes också i bestämmelsen om val av plats, 2 kap 6 § andra stycket miljöbalken. Av oklar anledning reglerades då inte vad som gäller vid tillämpning av 2 kap. enligt t.ex. ellagen.

Av 8 § nämnda kapitel framgår bland annat att mark- och vattenområden som är särskilt lämpliga för anläggningar för energidistribution ska skyddas så långt möjligt mot åtgärder som kan påtagligt försvåra tillkomsten eller utnyttjandet av sådana anläggningar. Områden som är av riksintresse för anläggningar för energidistribution ska skyddas mot åtgärder som kan påtagligt försvåra utnyttjandet av anläggningarna. När det gäller riksintresseanspråk avseende energidistribution har ännu inte några särskilda områden pekats ut som riksintressanta av Statens energimyndighet. Enligt strategin för riksintressen från december 1996 ska dock i fråga om energidistribution bestämmelser om riksintressen tillämpas på områden för anläggningar som är del i större sammanhängande system för energidistribution av nationellt intresse².

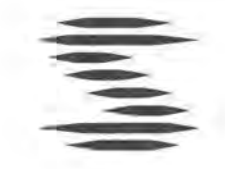
Därutöver finns i 2 kap. naturresurslagen krav på skydd av områden som

- > är oexploaterade (2 §)
- > är särskilt känsliga från ekologisk synpunkt (3 §)
- > är jord- och skogsbruk (4 §)
- > har betydelse för rennäringen, yrkesfisket eller för vattenbruk (5 §)
- > har betydelse från allmän synpunkt på grund av områdenas naturvärden eller kulturvärden eller med hänsyn till friluftslivet (6 §)
- > innehåller värdefulla ämnen eller material (7 §)
- > är lämpliga för anläggningar för industriell produktion eller försörjning och kommunikation (8 §)
- > har betydelse för totalförsvaret (9 §)

Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB) utreder för närvarande vilka mark- och vattenområden avsedda för energiförsörjning som skulle kunna vara riksintresseanspråk utifrån totalförsvarets civila anläggningar. Transmissionsnätet ingår i utredningen.

Svenska kraftnät anser att MKBn med bilagor klargör att det är förenligt med en långsiktigt god hushållning att även fortsättningsvis använda den aktuella marken för ledningen. Marken har under lång tid använts för detta ändamål och omgivningen har sedan ledningens tillkomst anpassats till och varit föremål för krav på hänsyn till ledningen. Detta innebär enligt Svenska kraftnät att marken är särskilt lämplig för energidistribution. Eftersom det rör sig om en transmissionsnätsledning ska denna markanvändning tillmätas stor allmän betydelse. Även den ekologiska miljön har anpassat sig till ledningen. En flytt av ledningen skulle riskera ett avbrott i området ekologiska kontinuitet som särskilt

² <https://www.energimyndigheten.se/fornybart/riksintressen-for-energiandamal/riksintressen-for-energidistribution/>. Se även förarbetena till naturresurslagen (prop. 1985/86:3, sidan 168), som enligt motiven till miljöbalken alljämt gäller (prop. 1997/98:45, del 2, sidan 29).

skulle påverka arter som gynnas av den typ av miljö som ledningsgatan, särskilt i skogsmark, utgör (och som ofta saknas i landskapet idag). En flytt av ledningen skulle också riskera nytt ianspråktagande av skogsmark och brukningsvärd jordbruksmark. Enligt Svenska kraftnät kommer en förlängning av koncessionen inte påtagligt skada natur- eller kulturmiljön eller försvåra för någon annan markanvändning som skyddas enligt naturresurslagen. Vid förnyelse av ledningen tas hänsyn till skyddade arter, natur- och kulturmiljö och samråd sker med länsstyrelsen i syfte att säkerställa detta.

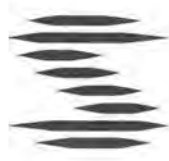
3.1.4. Övriga bestämmelser (hänsynsreglerna)

I miljöbalken infogades även bestämmelser från den tidigare miljöskyddslagen (1969:387). Miljöskyddslagen reglerade bland annat vad som senare infördes i 2 kap. miljöbalken beträffande val av plats för miljöfarliga verksamheter, försiktighetsprincipen, krav på skyddsåtgärder och rimlighetsavvägning. Den innehöll också bestämmelser om till exempel tillstånd och samråd. Som framgått ovan hänvisade ellagens bestämmelser om förutsättningar för koncession i dess lydelse före den 1 januari 1999 inte till miljöskyddslagen. Denna ska alltså inte tillämpas i ärendet. Miljöskyddslagen var inte heller tillämplig beträffande elektriska och magnetiska verkningar av en elektrisk anläggning (1 § andra stycket miljöskyddslagen).

Detta innebär inte att miljöbalkens hänsynsregler saknar relevans för verksamheten. Svenska kraftnät tillämpar hänsynsreglerna i sin verksamhet och planerar åtgärder, såsom förnyelse av ledningar, i enlighet med dessa bestämmelser i miljöbalken. Som framgått ovan prövas även de överväganden som Svenska kraftnät gör i detta avseende delvis av länsstyrelsen i samråd enligt 12 kap. 6 § miljöbalken respektive 2 kap. 10 § kulturmiljölagen. Hänsynsreglerna blir dock inte föremål för prövning i aktuellt ärende om förlängning av koncession.

4. Sträckning och utformning

Den sträckning som förlängningen avser framgår av tidigare insänd koncessionskarta. Som framgår av avsnitt 4.2 i MKBn motsvarar sträckningen samma huvudsakliga sträckning som den befintliga ledningen med viss förskjutning inom ramen för befintlig koncessionslinje på några ställen. Dessa justeringar görs främst av driftsäkerhetsskäl eller i syfte att minska exponeringen för magnetfält vid bostadshus. De närmare justeringarna i syfte att minska exponeringen för magnetfält framgår av husspecifika kartbilagor. I kartbilagorna redovisas också om justeringen innebär att nya fastighetsägare berörs av sträckningen eller om ej tidigare berörda intressen påverkas. Dessa kartbilagor presenteras i syfte att ge en bild av vilka förändringar aktuell förnyelse kommer att innebära och vilken effekt detta får på magnetfält.

Som framgår av avsnitt 5.2.1 i MKBn är den befintliga 400 kV-luftledningen i huvudsak uppförd med portalstolpar i stål från dagens standardstolpfamilj. Ledningen har tre faser, utförda som triplexledare, vilket innebär att varje fas består av tre ledare. Höjden på stolparna räknat från marken till stolptopp är i storleksordningen som högst ca 60 meter. Höjden på stolparna kan dock vara både lägre och högre beroende på spannlängd (det vill säga avståndet mellan stolparna). Avståndet mellan stolparna ligger inom intervallet 200-500 meter men kan variera beroende på markförutsättningar med mera.

Den förnyade ledningen kommer i huvudsak uppföras med portalstolpar av stål från dagens standardfamilj med en höjd på 20-45 meter. Detta innebär normalt att ostagad B-stolpe används i jordbruksmark och A-stolpe med stag i skogsmark med undantag för några platser där B-stolpar valdes i skogsmark istället för A-stolpar då det inte finns tillräckligt med höga A-stolpar. Utöver portalstolpar kommer ledningen bestå av några kompaktstolpar som är mellan 50 och 57,5 meter höga.

Den gällande koncessionen saknar såväl allmänt villkor som villkor om stolptyper, stolphöjder eller liknande. Det beskrivs inte heller som ett åtagande på annat sätt.

Tre typer av fundament kan bli aktuella; jordfundament, bergfundament och pålfundament. Svenska kraftnät har för avsikt att huvudsakligen använda betongfundament vid förnyelsen av ledningen.

5. Magnetfält

Aktuell lednings påverkan i form av magnetfält framgår av MKBn avsnitt 7.3.1, den nu uppdaterade bilaga 3.3 och husspecifika kartbilagor. Svenska kraftnät anser att det inte någonstans längs ledningen finns skäl att, med stöd av de bestämmelser som ska tillämpas i förlängningsärendet, ställa krav på ytterligare magnetfältreducerande åtgärder.

Ledningen medför inte några säkerställda hälsorisker med anledning av magnetfält. Ur säkerhetssynpunkt finns det inte skäl att föreskriva villkor med hänsyn till magnetfält. Som framgår av MKBn avsnitt 5.3.3 är slutsatsen från EU och dess vetenskapliga kommitté SCENIHR att det inte finns några bevisade medicinska samband mellan elektromagnetiska fält och hälsoproblem (annat än vid direkt påverkan). Även enligt Folkhälsomyndigheten går det enligt den senaste forskningen inte att påvisa något samband mellan exponering för magnetfält och sjukdomsrisk³. Dagens rekommendationer och praxis bygger på en eventuell riskökning som ska beaktas enligt 2 kap. miljöbalken. Enligt verkets uppfattning föranleder inte denna eventuella riskökning några krav på åtgärder enligt de bestämmelser som ska tillämpas i förlängningsärendet. Enligt de bestämmelser

³ <https://www.folkhalsomyndigheten.se/livsvillkor-levnadsvanor/miljohalsa-och-halsoskydd/tillsynsvagledning-halsoskydd/elektromagnetiska-falt/>

som ska tillämpas i ärendet aktualiseras krav på åtgärder med anledning av magnetfält endast om säkerställda hälsorisker kan uppstå. Aktuella magnetfält ligger dock långt under dessa nivåer⁴.

Den eventuella riskökning som nämns i stycket ovan avser en misstanke om att långvarig exponering av svaga magnetfält från kraftledningar skulle kunna öka risken för barnleukemi. Det råder fortfarande osäkerhet kring detta.⁵ Myndigheter har därför tagit fram rekommendationer om magnetfält. När det gäller tillämpningen av 2 kap. miljöbalken i hälsofrågor är Folkhälsomyndigheten tillsynsvägledande och rekommenderar i denna egenskap att nivåerna på de elektromagnetiskafälten i bostäder och lokaler för allmänna ändamål bör hållas så låga som det utifrån miljöbalken är rimligt att kräva och nivåerna bör inte avvika kraftigt från de nivåer som är normala i vår omgivning. Om åtgärder för att minska de elektromagnetiskafälten kan utföras till en rimlig kostnad bör man överväga att göra detta. Nyttan för hälsan ska alltid vägas mot kostnaden för åtgärd.

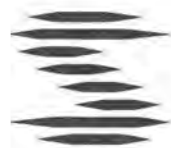
Även om Folkhälsomyndighetens rekommendationer och 2 kap. miljöbalken/tidigare miljöskyddslagen, inte är föremål för prövning i det nu aktuella förlängningsärendet följer Svenska kraftnät, i egenskap av myndighet och verksamhetsutövare, dessa rekommendationer. Det betyder att Svenska kraftnät vid ombyggnation/förnyelse av ledningar utreder vilka bostadshus som beräknas exponeras för magnetfält över 0,4 mikrotesla (μT) och vilka åtgärder som är rimliga att vidta i syfte att minska ledningens påverkan i form av magnetfält. Det sker oavsett om den koncession som gäller för ledningen ska förlängas eller inte och oberoende av vilka bestämmelser som tillämpas på prövningen av just den förlängningen.

Beräknade värden för förnyad ledning utan respektive med magnetfältsreducerande åtgärd framgår av bilagorna. Av bilagorna framgår även vilka överväganden som har gjorts vid respektive bostadshus. För nu planerad förnyelse har utredningen och projekteringen till dagens datum visat att 20 bostadshus beräknas exponeras för magnetfält över 0,4 μT . Med undantag för två av dessa fastigheter, varav en har förvärvat av Svenska kraftnät, ligger samtliga magnetfältsvärden under 2,0 μT vid förnyelse av aktuell ledning.

Svenska kraftnät har redovisat merkostnad för magnetfältsreducerande åtgärder i bilaga 3.3.

⁴ Strålsäkerhetsmyndighetens allmänna råd om begränsning av allmänhetens exponering för elektromagnetiska fält, SSMFS 2008:18.

⁵ Se folkhälsomyndighetens webbplats som de hänvisas till i fotnot 3 samt strålsäkerhetsmyndighetens webbsida <https://www.stralsakerhetsmyndigheten.se/omraden/magnetfalt-och-tradlos-teknik/magnetfalt/kraftledningar/>

6. Artskydd

Ei har önskat en beskrivning av artskyddsfrågor, särskilt fåglar, och en motivering till varför fältinventeringar inte har getts in i ärendet. Särskilt efterfrågas åtgärder för att förhindra kollision med fåglar och kostnader för alternativ/skyddsåtgärder.

Som framgår av MKBn har Svenska kraftnät inte bedömt att någon inventering av fåglar har varit nödvändig för aktuell förlängning av koncession. Vad Svenska kraftnät har gett in i ärendet har främst avgjorts utifrån vilka bestämmelser som ska tillämpas i ärendet om förlängning av koncession. Svenska kraftnät anser att det saknas skäl att tynga utredningen med underlag som inte är relevanta för den prövning Ei har att göra. Som framgått ovan ska 2 kap. miljöbalken inte tillämpas i aktuellt ärende. Frågor om artskydd ingår enligt nu gällande regelverk som en del av lokaliseringsbedömningen enligt 2 kap. 6 § miljöbalken (se t.ex. MÖD 2013:13 och MÖD 2016:1). Eftersom den bestämmelsen inte är tillämplig ska inte heller en sådan bedömning ingå i Ei:s handläggning och prövning av koncessionsärendet. Utifrån de bestämmelser som är tillämpliga i ärendet, till exempel hushållningsbestämmelserna i naturresurslagen, anser Svenska kraftnät att MKBn med bilagd naturvärdesinventering utgör ett fullgott underlag för prövningen. Att även fortsättningsvis använda markområdet för energidistribution kan inte anses medföra någon ny skada på sådana områden som skyddas enligt 2-3 kap. naturresurslagen.

Återigen innebär detta inte att Svenska kraftnät lämnar artskyddsfrågor obeaktade. Svenska kraftnät kan inte, på laglig väg, genomföra den typ av projekt som förnyelsen av den aktuella ledningen innebär utan att utreda och beakta artskyddsfrågor. Svenska kraftnät har därför inventerat området även avseende fåglar (bilaga 6 Rapport, Fågelinventering Horred Breared, 2020) och bedömt verksamhetens förenlighet med de förbud som gäller enligt artskyddsförordningen. Detta måste ske oavsett om ledningen förnyas inom ramen för en gällande koncession eller som nu är fallet inom ramen för en koncession som är föremål för förlängning. Svenska kraftnäts bedömningar i detta avseende kommer också att prövas av länsstyrelsen inom ramen för ett samråd enligt 12 kap. 6 § miljöbalken och länsstyrelsen har möjlighet att föreskriva krav på åtgärder som bedöms motiverade ur ett artskyddsperspektiv.

Beslut om denna komplettering har fattats av enhetschefen Per Enarsson efter föredragning av Charlotte Norrlander, specialist förlängningsärenden. I ärendets slutliga handläggning har även delprojektledare tillstånd Yvette Vignuolo, verksjurist Li Axrup, projektledare Christer Karlsson och projektingenjör Amanda Karlsson deltagit.

Sundbyberg, dag som ovan

Per Enarsson

Charlotte Norrlander

Bilagor

- Bilaga 1 MKB reviderad april 2023, uppdatering på sidan 24 ang. magnetfält
- Bilaga 2 Koncessionskarta
- Bilaga 3.3 Motstående intressen reviderad april 2023 (ersätter tidigare ingiven bilaga till MKB:n)

Husspecifika kartbilagor a-t (uppdaterade) till bilaga 3.3

Detta dokument är digitalt signerat och har elektroniska underskrifter

För att kontrollera och verifiera alla elektroniska underskrifter,
använd tjänsten <https://validate.ciceron.cloud>

Applikation

Ciceron Document Signer 2 - PROD (backa2) 1.7.13.0 [Eid2-DSS]